

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Magyar-mongol tárgyalások

Kádár János fogadta Mongólia miniszterelnökét
Zsambin Batmönh kitüntetésével

Lázár Györgynek, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottsága tagjának, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének meghívására Zsambin Batmönh, a Mongol Népi Forradalmi Párt Politikai Bizottságának tagja, a Mongol Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke pénteken megkezdte hivatalos, baráti látogatását hazánkban.

Dél előtt a mongol, a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom vörös zászlajával fölbogozott Hősök tere négy szoborát a magyar hősök emlékművét, majd az Országházban megkezdődtek a magyar-mongol hivatalos tárgyalások.

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára a Központi Bizottság székházában fogadta Zsambin Batmönhöt. A szívélyes, elvtársi légkörű találkozón véleménycserét folytattak a nemzetközi helyzet, a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom időszerű kérdéseiről, és áttekintették a magyar-mongol kapcsolatok fejlődését. A megbeszélés során kifejezték és megerősítették azt a kölcsönös szándékot, hogy tovább mélyüljön és fejlődjék a két párt a két ország, a két nép hagyományos barátsága és együttműködése.

A találkozón jelen volt Lázár György, Miatavin Peldzse mongol miniszterelnök-helyettes, valamint Taraba János, a Magyar Népköztársaság ulanbátori és Badamtarin Baldo, a Mongol Népköztársaság budapesti nagykövete.

Losonczi Pál, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az Elnöki Tanács elnöke a Parlamentben fogadta Zsambin Batmönhöt. A szívélyes, baráti légkörű találkozón tájékoztatták egymást időszerű nemzetközi, politikai és gazdasági kérdésekről. A találkozón ott volt Házi Vencel külügyminiszter-helyettes, Taraba János, Miatavin Peldzse, Dangaszü-rengijn Szaldan, a Mongol Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Állami Bizottságának elnöke, miniszter, Zsambalin Banzar külügyminiszter-helyettes és Badamtarin Baldo.

Ezt követően a Parlament nándorfehérvári termében Losonczi Pál átnyújtotta Zsambin Batmönhnek a Béke és Barátság Érdemrendjét, amelyet a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a magyar és a mongol nép barátságának és együttműködésének elmélyítésében szerzett kiemelkedő érdemei elismeréseként adományozott a Mongol Népköztársaság kormányfőjének.

A kitüntetési ünnepségen részt vett Lázár György, Borbándi János, a Minisztertanács elnökhelyettese, Károna Imre, az Elnöki Tanács titkára, Madarasi Attila pénzügyi államtitkár, Házi Vencel, Taraba János, ott voltak a mongol delegáció tagjai.

A kitüntetés átvétele után Zsambin Batmönh mondott köszönetet a magas elismerésért.

Losonczi Pál Burmába és a Fülöp-szigetekre utazik

Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke ű San Yunak, a Burmai Unió Szocialista Köztársaság elnökének, valamint Ferdinand E. Marcocnak, a Fülöp-szigeteki Köztársaság elnökének meghívására a közeljövőben hivatalos, baráti látogatást tesz Burmában és a Fülöp-szigeteken.

Magyar- finn barátsági hét kezdődött Szegeden

Küldöttségünk Turkuban - Vendégek Turkuból

Hatodszorra rendezik a magyar- finn barátság hetét. Ebből az alkalomból tizenhét tagú szegedi küldöttség utazott tegnap, pénteken a finn testvérvárosba, Turkuba. A delegációt Papp Gyula, Szeged megyei város tanácsának elnöke vezeti.

Tegnap, pénteken délután érkezett Szegedre a finn testvérváros küldöttsége, amelynek vezetője Peritti Paasio, a Finn Szocialdemokrata Párt tagja, Turku országgyűlési képviselője. A

17 tagú delegációban képviselték magukat a különböző társadalmi rétegek, így a vendégek között megtalálható közműves, bankár, tanító, kutató, fodrász, nyugdíjas, hivatalnok. Megérkezésük után Donáth Miklósnak, a néprönt városi bizottsága munkatársának kalauzolásában ismerkedtek városunkkal. Este a megyei tanács újszegedi oktatási és továbbképzési központjában a küldöttek találkoztak Szeged társadalmi, politikai életének vezető képviselőivel. Dr. Diós József, a Hazafias Néprönt városi bizottságának ügyvezető alelnöke köszöntötte a vendégeket. A fogadáson részt vett a szegedi pártbizottság képviselőiben Dubez György munkatárs, valamint Bányainé dr. Birka Mária, a városi tanács elnökhelyettese, Molnár Sándor, a HNF megyei bizottságának titkára.

A finn vendégek ma szombaton felkeresik a Tömörkény gimnáziumot, ahol a magyar középiskolai oktatás helyzetével ismerkednek, ellátogatnak a szatymazi Finn-Magyar Barátság Mezőgazdasági Termelőszövetkezetbe.

Magyar-osztrák kamarai tárgyalások Szegeden

A hagyományosan intenzív, kölcsönösen előnyös magyar-osztrák kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokat folyamatosan továbbfejlesztésén eredményesen szolgálja immár hosszú évek óta a Magyar Kereskedelmi Kamara, valamint az Osztrák Szövetségi Kamara keretében működő vegyes bizottság. A két ország vállalatai közötti termelési kooperáció szervezésével, a kereskedelmi kapcsolatok új területekre történő kiterjesztésével, az időről időre fölbukkanó nehézségek áthidalási lehetőségeinek módszeres feltárással már eddig is igen jelentős mértékben segítette ez a bizottság a mindkét fél érdekeit szolgáló kapcsolatok gyümölcsözővé tételét. A vegyes bizottság tegnap, Szegeden megtartott ülésén a számos kérdést tekintettek át. Egyebek között szó esett a gazdasági információcseréről, a kamarai

kapcsolatokról, a két ország közötti turizmus során fölvetődő gazdasági természetű problémák áthidalásáról. A legnagyobb érdeklődés kölcsönösen a magyar, illetve az osztrák vállalatok harmadik ország piacain való közös fellépésével kapcsolatos kérdések iránt nyilvánult meg. Elhatározták, hogy a most folytatott megbeszélések eredményeként még ez év őszén Bécsben, a vegyes bizottság 25. ülésén elsősorban az utóbbi témakör vizsgálatára fordítják a figyelmet.

A szegedi tárgyalásokat Russay István, a MINERALIMPEX vezérigazgatója, illetve Fridrich Gleisner, a magyar-osztrák kamarai vegyes bizottság társelnökei igen eredményesen, őszintének és tárgyyszerűnek ítélték meg. Olyannak, amely jól segíti a két szomszédos ország gazdasági kapcsolatainak további kiteljesedését.

Itt a szünidő!

A címbeli, felkiáltójeles mondat megszámlálhatatlan mennyiségben és alighanem mérhetetlen örömmel hangzott el tegnap sok helyütt a városban is: Szeged 35 általános iskolájában - néhány kivételtől eltekintve - befejeződött az 1981/82-es tanév, megkezdődött a nyári szünidő. Több mint 19 ezer nebuló élvezte ezután jó két hónapon át a nyarat, a szabadságot, a gondtalan pihenést egymást követő heteit, a fiatalság semmihez sem hasonlítható felszabadultságával és lelkesedésével.

Ami a kivételeket illeti: négy szegedi alsófokú oktatási intézményben köztudottan a most véget ért tanév a jövőre országosan bevezetendő ötnapos tanítási hét „előszőzete” volt. Így ezekben az iskolákban, miként egy év múlva mindenütt,

mások a terminusok: csak egy hét múlva, június 18-tól üdvözölhetők a gyerekek a suli nélküli nyárnak. A tanévzáró ünnepségeket mindenütt körülbelül egy héttel az utolsó tanítási nap után rendezik meg, ekkorra már mindenhol minden eldőlt: kiosztják a bizonyítványokat - erre az évre már végérvényesen és megmáshatatlannal. Július 1-től ismét sok szegedi diák lesz a napközi tábortok vendége, ahol változatos, érdekes programok várnak rájuk - egészen augusztus 19-ig.

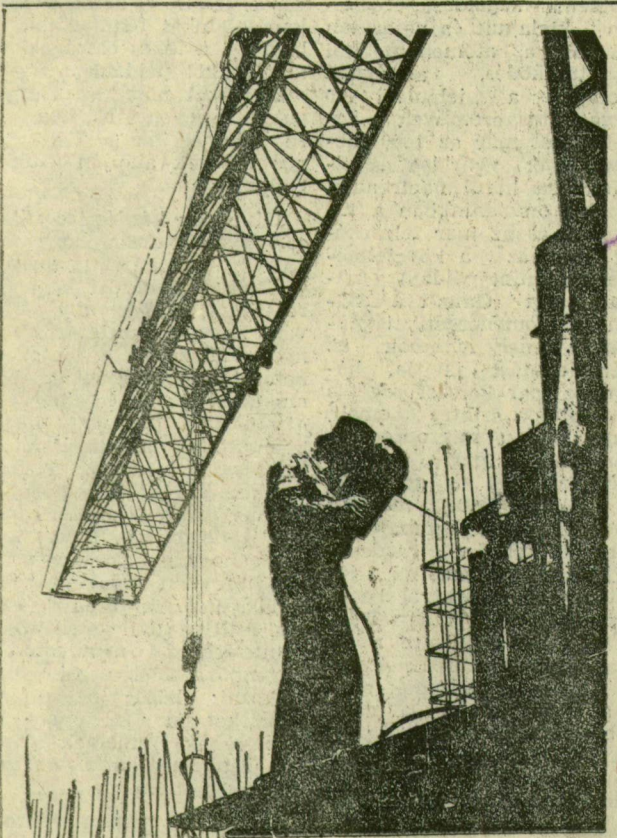
A 14 szegedi középiskola tanulóinak többsége ma, szombaton „teszi le a lantot” - természetesen a végzősök kivételével. Ők már az érettségi vizsgák vége felé tartanak: június 22-ig befejeződnék a szóbelik, s utána

Gabonaipari megbeszélés

A Csongrád megyei Gabonaipari és Malomipari Vállalat vezetői az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek elnökeivel tárgyaltak tegnap Hódmezővásárhelyen. Itt az együttműködés gondjairól vitáztak. A gabonaipar - ezt Prohászka Ottó a Gabonaipari Vállalat megyei igazgatója mondta el - a felvásárlási tervét csak 92,2 százalékra tudta teljesíteni. Talvaly a vállalat megépített egy 23 ezer tonnás vasbeton silót. Ez is kevés volt a raktározási gondok meg-

oldásához. Dócon lisztfeldolgozó üzem létesült. A gondok persze ezzel sem oldódtak meg. A gazdaságok feltételei egyre nehezebbé válnak. A gabonaiparban dolgozók jól tudják - derült ki a tanácskozáson -, hogy nem tökéletes a betakarítási technológia, nagy a szemvesztés, s a kialakított árarányok sem ösztönzik arra a termelőket, hogy a bajokat orvosolják. Aratásra készülünk.

A jó gazda gondosságával kell felkészülnünk - állapították meg a tanácskozás résztvevői.

Építők ünnepére

Egy neves szegedi festőművésszel beszélgettem tegnap, s megkérdeztem tőle, mi a véleménye a gyarapodásról, a város alakulásáról, építészünkről. Mivel nagy divat lett a kritika, akkor is, amikor fölösleges, meglepődve jegyeztem föl, hogy a nálam jóval fiatalabb művész igen elismerően nyilatkozott az építőmunkásokról. Azt mondta, hogy az építők nagyon komolyan veszik azt, amit csinálnak, és büszkék is rá. Vannak kiemelkedően jó tudású tervezők és építész-mérnökök, szakmunkások. Engedni kellene származásukat. Még egyszer mondom, hogy az építőmunka férfias, szép tevékenység. Gyerekkoromban sokszor látatlanokotam iskolatársam édesapjának munkahelyén: kőművesmester volt az öreg. Csodáltam, amit fölépítettek, s emlékszem arra is, hogy milyen nagy örömmel nyugtázták kezük munkájának eredményét. Évekkel később is emlegették, hogy a Mayer Ferencék házáat ők építették.

Nem volt ritkaság, hogy egy-egy épület falán ott jelezte egy kis táblácska, ki is volt az alkotó. Manapság ez kiment a divatból. Pedig... sokszor megérdemelnék, s az sem ártana, ha az utódok tudomására hoznánk, ki vagy kik építették azt a szépet, vagy azt a csúnyát. Mert az is irratlan, szabály, törvény, hogy aki épít, az nem csupán a jelenben bízik, hanem a jövőben is. Az emberi természet egészséges velejárója ez. Navigare necesse est... mondták az ókorban, de nem csak hajózni, építkezni is muszáj. Fedél kell a fejünk fölé, üzletek, iskolák, színházak, kórházak, vendéglők, szállodák, s még ki tudna mindent felsorolni, mi mindenne van szükségünk egyszerű hétköznapijainkban, életünkben.

Olvasom egy statisztikai kimutatásban, hogy Szegeden és a megyében összesen közel tizenötezer ember dolgozik az építőiparban. A havi átlagos fizetésük 4 ezer 215 forint volt az idei esztendő első negyedévében. A legnagyobb cég a DELEP, ahol az építőmunkásoknak fele talál megélhetést, munkaalkalmat. Hétszáz ifjút is oktatnak, hogy legyen holnap is szakmunkásgárdájuk. Akik közelebről is ismerik e nagyvállalat körülményeit, azt is tudják, hogy mennyi pénzt áldoznak munkatársaik szociális körülményeire: van kiváló szállodájuk, sporttelepük, könyvtáruk, színháztermük, étkezdéjük és számos üdülőjük, és még sok egyéb más, az orvosi rendelőtől a kényelmes autóbuszokig. Kezük munkájának eredménye nem is csupán Szegeden és környékén lelhető föl, hanem az ország más tájain is: a fővárosban, a paksi atomerőműnél, Békéscsabán, Szolnokon és egy-egy építményükkel határainkon túl is jelentkeznek.

Mi, egyszerű állampolgárok örömmel nyugtázzuk környezetünk változását, büszkék vagyunk gyarapodásunkra, városunk arculatának szép simaságára, vagy morgunk, ha itt-ott fölfedezünk pattanásokat, szépség-hibákat. De ilyen az élet, nem mindig és nem mindenben tökéletes. Jófele tendál az is, hogy az építőipari, a beruházási piacon közeledünk az egyensúlyi helyzethez, lassan megérjük, hogy nem az építőipar válogat, hanem az, aki építkezni akar, akinek pénze van. Reménykedünk, hogy helyreáll az igazi egyensúly. Kis jelek már erre felé mutatnak. Bizunk a folytatásban.

Végül: azt is tudjuk, hogy az építőmunkások nem zárt műhelyekben, csarnokokban állítják elő „termékeiket”, hanem a nyílt színen, mindenki szemeláttára. Az építkezéshez mindenki ért, mondogatják a szakemberek, olyanok ők, mint a sportolók, s a drukkerék hada elfogult. Lehet, hogy igazuk van olykor, de az is igaz, hogy a város képéhez, az épületek külleméhez érthet bárki, véleményét mondhat, ízlésének megfelelően. Végül mi is, a nem építők emberek élünk és élvezzük, vagy szidjuk azt, ami körülvesz bennünket. Az építők felelősége nagy. Ünnepnapjukon se feledkezzenek meg erről.

G. I.